कर्त्तव्यानाञ्च कर्त्तारो लोकस्य विबुधोपमाः। पर्व्वता इव निष्कम्पा वृत्ते महति तस्थुषः ।
अदम्भवृत्तयः सर्व्वे सर्व्वे गुरुकुलोषिताः। राजमन्त्रधराः सर्व्वे सर्व्वे धनुषि पारगाः ।
यशःप्रदीपा लोकानां वेदार्थांश्च विवक्षवः। आश्रमाणां निसर्गज्ञा वर्णानां क्रमपारगाः ।
प्रवक्तारः सुनियमा नेतारो नयदर्शिनां। भेत्तारः परराष्ट्राणां त्रातारः शरणार्थिनां ।
एवमक्षतचारित्रैः श्रीमद्भिरुदितोदितैः। धौरप्यनुगृहीता स्याद्भवद्भिः किं पुनर्महो । ४१४०
ऋषीणामिव वो वृत्तं प्रभावो मरुतामिव। रुद्राणामिव वः क्रोधो दीप्तिरङ्गिरसामिव ।
व्यावृत्तमानन्तु महद्भवद्भिः पुण्यकीर्त्तिभिः। धृतं यदुकुलं वीरैर्भूतलं पर्व्वतैरिव ।
एवं भवत्सु युक्तेषु मम चित्तानुवर्त्तिषु। वर्द्धमानो ममानर्थो भवद्भिः किमुपेक्षितः ।
एष कृष्ण इति ख्यातो नन्दगोपसुतो व्रजे। वर्द्धमान इवाम्भोदो मूलं नः परिकृन्तति ।
अनमात्यस्य शून्यस्य चारान्धस्य ममैव तु। कारणान्नन्दगोपस्य स सुतो गोपितो गृहे। ४१४६
उपेक्षित इव व्याधिः पूर्य्यमाण इवाम्बुधिः। नदन्मेघ इवोष्णान्ते स दुरात्मा विवर्द्धते ।
तस्य नाहं गतिं जाने न योगं न पराक्रमं। नन्दगोपस्य भवने जातस्याद्भुतकर्म्मणः ।
किं तद्भूतं समुद्भूतं देवापत्यं न विद्महे। अतिदेवैरमानुष्यैः कर्म्मभिः सोऽनुमीयते ।
पूतना शकुनी बाल्ये शिशुनोत्तानशायिना। स्तनपानेप्सुना पीता प्राणैः सह दुरासदा ।
यमुनाया ह्रदे नागः कालियो दमितस्त्वया। रसातलचरो नीतः क्षणेनादर्शनं ह्रदात्। ४१५०
नन्दगोपसुतो योगं कृत्वा च पुनरुत्थितः। धेनुकस्तालशिखरात् पातितो जीवितं विना ।
प्रलम्बं यं मृधे देवा न शेकुरभिवर्त्तितुं। बालेन मुष्टिनैकेन स हतः प्राकृतो यथा ।
वासवस्योत्सवं भङ्क्त्वा वर्षं वासवरोषजं। निर्जित्य गोगृहार्थाय धृतो गोवर्द्धनो गिरिः ।
हतस्त्वरिष्टो बलवान् विशृङ्गस्तु कृतो व्रजे। अबालो बाल्यमास्थाय रमते शिशुलीलया ।
प्रबन्धः कर्म्मणामेष तस्य गोव्रजवासिनः। सन्निकृष्टं भयञ्चैव केशिनो मम च ध्रुवं। ४१५५
भूतपूर्व्वश्च मे मृत्युः स नूनं पौर्व्वदेहिकः। युद्धाकाङ्क्षी स च यथा तिष्ठतीह ममाग्रतः ।
क्व च गोपत्वमशुभं मानुष्यं प्राप्य दुर्लभं। क्व च देवप्रभावेण क्रीडितव्यं व्रजे मम ।
अहो नीचेन वपुषा च्छादयित्वात्मनो वपुः। कोऽप्येष रमते देवः श्मशानस्थ इवानलः ।
श्रूयते हि पुरा विष्णुः सुराणां कारणान्तरे। वामनेन तु रूपेण जहार पृथिवीमिमां ।
कृत्वा केशरिणो रूपं विष्णुना प्रभविष्णुना। हतो हिरण्यकशिपुर्द्दानवानां पितामहः। ४१६०
अचिन्त्यं रूपमास्थाय श्वेतशैलस्य मूर्द्धनि। भवेन च्यावितां दैत्याः पुरा तत्त्रिपुरं घ्नता ।
चालितो गुरुपुत्रेण भार्गवोऽङ्गिरसेन वै। प्रविष्टो दार्दुरीं मायामनावृष्टिञ्चकार ह ।
अनन्तः शाश्वतो देवः सहस्रशिरसोऽव्ययः। वाराहं रूपमास्थाय प्रोज्जहारार्णवान्महीं ।
अमृते निर्म्मिते पूर्व्वं विष्णुः स्त्रीरूपमास्थितः। सुराणामसुराणाञ्च युद्धञ्चक्रे सुदारुणं ।
अमृतार्थे पुरा चापि देवदैत्यसमागमे। दधार मन्दरं विष्णुरकूपार इति श्रुतिः। ४१६५